

חבר שלי סיפר לי שהוא ראה את המדבקה הבאה על חלון מכונית חולפת:

חברו בגשמה עכשיו
וגעקפו אג הקקום של אילן

האומנם צריך לחזור בתשובה כבר באלול? מה, חודש שלם להקדיש לכך?

לא שאנחנו כאלה מושלמים, אבל תשובה עושים ביום-יומיים ו"לכך יש את יום כיפור בסוף התהליך, אז למה צריך למתוח אותה על פני זמן ארוך כל כך?

למען האמת, יש כאן דווקא תופעה מעניינת. הייט מצפים שהרשעים, שיש להם המון על מה לעשות תשובה, יזדרזו כבר מתחילת החודש, ואילו שלצדיקים, שהם פחות או יותר בסדר, יספיק מעט זמן בסופו.

אבל המציאות היא בדיוק ההיפך. הרשעים אינם אפילו מתחילים לחשוב על הנשא, עד (אולי) הסוף ממש. הלוואי שביום כיפור עצמו... ואילו הצדיקים הגדולים, כבר מתחילים אלול מרגישים לחוצים מקוצר הזמן. עולם הפוך על הפוך! מה קורה כאן?

* * *

נקדים עם משהו שראיתי בקריקטורה, הצוחקת על סחבת מצויה בעולם העסקים:

הבוס מודיע לעובד, שתהיה מחר בערב פגישת צוות.

העובד שואל האם לא כדאי להתכונן לפגישה.

אז הבוס חושב דקה ואומר: אתה צודק, נעשה פגישת הכנה-לפגישה, מחר בבוקר.

ושוב שואל העובד המסור: האומנם כדאי להגיע לפגישת ההכנה-לפגישה מבלי להתכונן אליה כראוי?

הבוס חושב ומשיב: אתה צודק! היום בערב נעשה קדם-פגישת הכנה-לפגישה לקראת ההכנה-לפגישה של מחר בבוקר...

* * *

בעולם העסקים זה מצחיק. אבל בתחום הרוחני, זה באמת מה שקורה.

יש לנו פגישה גדולה מאוד, בראש השנה וביום כיפור. פגישה פנימית מאוד, עם מלכו של עולם.

היכולת לרדת לעומק הלב תלויה במידת פתיחותו, כמה הוא מוכן לקראת מאורע גדול זה. וככל שהלב התכונן יותר לרוממות המעמד, יותר עמוק פנימה תחדור החוויה.

מי שמתחיל רק בעצם הימים המרוממים, ימצא בזה תועלת גדולה. ומי שמתחיל ומכין את עצמו עוד בחודש אלול, ימצא בזה חוויה חזקה פי כמה. כל אחד יזכה לפי דרגתו, ואת מלוא העומק – הלוואי וחודש אחד בלבד יביא אותנו לכך! אז אם עוד לא התחלתם את העבודה המיוחדת של חודש אלול, מומלץ להקדים כמה שאפשר. הבה נזדרז – חבל על כל דקה!

(הרב הדר מרגולין)